

מיכאל יצחק מליק ואברהם פולדמן ה'ייד

שבת מרכין – שבועות מק' – שבת חנוכה, כסלו תשע"ב

חגוכה, יוסף ואחיו

— 11 —

פירושים רבים נאמרו, מודיע ג' נושא הוא שמו של ים, ואולם, ישנו שני פירושים ענקיים: האחד, הויים בין שאור הנירות שגורו על ים ישראל היהה בירת מלחה. הייתה זו נזירה קשה מאד, מפני שיש בה הפרת הקביה עם ארבע אבשוי בברית בין הבתיריים, וכשגרבה דחח השומאים על היישוב וביטל את הגיורא, שמהו סמוכה ווללה על רוחש בית המילה, שומרה על שמו ימים. השני, במשמעות עתנית (פרק ט) אמר, שבפני מלכת יון נכנסו בית שומאייא להילך בקבין תחת המבנה קסודו בקסיד ומי מתקשך ברשותו מכם.

ויבן הגמרא במסכת שבת (כא, ב): "שכברה מלכות בית השומאייא ונצחים, דברך (בחיל) ולא מצא לאך אחד שלא שמן מינו בהחותמו על כהן גורל ולא היה בו אלא להדיליך אמר. עשה בו נס והדיליך ממש שמו ימים, שנה אחרה - קבבם ועשהו ימים טובים בהיל והודאה". נשאלת השאלה: כל ההלוד והודאה ומימי טובים שעשו, זה שבבל דר שם אהן? ובריך זאת ברוחם.

פרשנותו מכך, הפרשה הקודמת י"ש ובפרשה הבאה י"ז עשוות בארכיות בויסוף הצדיק ואקיי החשביטים הוחפה להנכה. בספר עבדיה (א, י) כתוב: "ויהי בַּיִת־עֲקָב אֲשֶׁר גָּזֵית יְסֻר לְחַדְךָ וּבֵית עַשְׂלֵל לְקַשָּׁךָ". וולקו בהם אקלטום. "וְיָשַׁר שְׂהִיר צָדִיק יְסֻר עַלְמָם, פְּתִיחָה תְּהִיא לְאָזְרָיו וְרוֹתָה מִן הַחוֹזֶק". "בֵּית יְסֻר עַלְמָם". י"ז שוויה צדיק יסְרָאֵל, פְּתִיחָה תְּהִיא לְהָאָרָר אֲזָרָיו, והרבה מן הַחוֹזֶק. כטבב בראשית הארכיות, י"ז, ב, א: "וְיָהָא תְּבוּנָה תְּבוּנָה, חֲזָק עַל פִּי הַמָּוָס". י"ז שער, ה' המלך י'וֹן, שהשכחה עיניהם על של אסלאם בימי קורטיזון.

ו' יוסף י' בדנור ועיגתו וכל המשפחה שיחיון, שלוחים מלוא הטנה ברוכת מלאיפות עמוקה דיליבא
להתן, משלחה אדריה בי' ברוך אברהם בודד'ר נ'י', לרילג נישואין
יעונגב הנבו בטורגי בוטפ' דרכ' ובאה מההכללי'

אלילו זה מוקדש

לע"ג ר' יוחיאל רבינו ז"ל בן הרב שלמה אשר זלמן צ"ל, נלב"ע ז' בטבת תש"ט לע"ג מורת חייה ברוט ע"ה בת ר' ישראלה דוד הנזוליש ז"ל, נלב"ע ז' בטבת תש"ג א' לע"ג ר' יוחמיאל ישראלי ביר' יצחך שמחה גולדין ז"ל

נלב'עו נר שישי של חנוכה, ל' בכסלו תשע"א

תקבלה אף תרומה מאות ר' יוסף י' בודץ נ"י

לב"ע כ"ט בכסלו תשל"ד

כמו בו נתקבלה תרומה ממת משפחות באר ורבינו בץ אמרו

רונה ב'יסטר'יך ע"ה בת מריה צבי הערש מרגליות זצ"ז

ב' בטבת תשס"ז

נצביה

לאורט נלץ

הרב שלמה הכהן קוק זצ"ל - רבה הראשי של רחובות בחלקת מגני מורים לפני ארבעים שנה, נר ביבען של חנוכה תשל"ב

בכל חילוק נר ברייל נר מוחה תשליב, על בסורה השמימה מורי הרוב שלמה והכן קוק וצ'יל, אומנו – הרבנית ייחודית עיה פשוי מזים ורבים – זו ווועגן, המתאנן דורך מבריהה שבָּסְטַ בְּיַמִּשְׁפָּרָה, הנטה בתודה את כל מהשב רוחותין, יוד עס ובבים,

בשנת 1948 נסגרה אוניברסיטת ירושלים, וכך נקבעה גבולותיה של מדינת ישראל. על אף כל העזין (ורב צאצאים היהודים, שאר טהרה בדתיאנה המזרחית), השפיך ובר קווק לשלות זרים שאדמו רוחה והוקם לדוד תקופת חיים שלמה, כדי לשלוטם. תקופה מסוימת שימוש הרוב איזיל, הרבה הצביעו מושווים וכך דה להתייחס בין מושגי הפלגה, קרב הרל מועלות המכלה. אוניברסיטה נסגרה עם תום שיראל, לעת חיל מלחמות רווי היה על ברל בר אנתון לפיקד, והוא הוביל לאוניברסיטה הדרומית בחלק הצפוני של עיר רחובות. בימי רוחה הצעירה, כבשנית נמצאתה של רוחב לא משתק בירתית כבב צבאי, או לא שטורה עם וו הווה (ונתקופה וו הינה התקופה של מלחמת העצמאות) שבליל אטלנטיס לפסען, בכל שטח אוניברסיטה. הרוב השיבי: "Յוֹהָאַ שְׁעִילֵן לְמַשְׂכִּין בְּשִׂירָות וְמַפְּקִיד טְאַהֲהָנִיא טְאַהֲהָנִיא - בְּאַתְּ בְּקָרְמָן מִשְׁעָן אַלְמָנִיא מִקְפִּיד בְּקִימָן תְּרוּהָ וְמַשְׂוִוָּת, אַלְלָה לְעוֹשָׂת בְּשִׂטְבָּת וְבְּדִים

ראש חודש טבת יהיה ביום שני א' ב' שלשי הבעל"ט
חנוך ורבוב כותם באשווין שבועה 7-29 דברות נ-12 פלאות

לгорאינו: מאמריהם המופיעים ללא ציון שם הכותב. נכתבו על ידי חברי המערכת

ברבי המערכת: הרב אברהם פום, משה רוט, נפתלי יערי, יהודה מליק
עריכאה בסיעו אברכי כולל "יד ברודמן" לימודי הוראה ודיניות, בית שפרא, רחובות
טלפון: 08-9412048

דפסה: דפוס ש.ה. רחובות טל. 08-9475106

ופידוטו וחוחיו תלויים במסטר הקווים וב貌וי הצריכה שלהם. יש יום פורה ויש יום של הפסדים.

בעולם המודרני, תהליך גובל מן העדדים - הימים שכוראים, שתלשלש המשמעות החושית שללים ים י' שטבוחו". אין זה הולכים לשון בדורותious, מפני כי "קורה נספחים" ואינם קוראים פחדן מני מזיכרים. מכך מוצאות זו, עולילה לנאים בטבוחו של האדם בה. אבל הוא לא יתעשה, ושפטנות האהן מנה המשמעו של אלי רוטנברג עשו. עלם, אך, מתרירים או בברות מתנו... ויליאטן אבן-יען, וגונין, פרנסטן, ובלקללה, וזריקיריאן, וזרקה ל'... ווא, אל תצרכנו... לא לילדי מותת בדור שני... כי אם לך קלח מלחה, הפתרה, הקדשה ו/or בקרת השם, שלא נשבש על לא כקס עלול לטלטל עודי".
לאורו שנים של שפע ופריה בלבביה שלימוד, שנים בחר האדם והמדריך אול' י'שכון' שפנתונו היה בא' שמעים, בוא הקשיים והשליטות האחוריות בשוקי העולם והוציאו למי משה רוטנברג שוכנת...

"מִתְרָאָם"

התקופה המודרנית (ה)

**סודות מאומרים זו, עוסקת בחלק מושנויים שהכניסה
չגופה המורנית שלמלמן ובדריכי התגמוזות אתם.**

נתניה יוון ורומבה

ונון אל תלמידה. ואלה רק את תבונתך קרי, והתהוו
הצטרכה להפוך כי מושן ולஹוטני מלך כבש, אולם,
הו לא שוכן בחורף, ציך והוא שוכן בקיץ ובהרשים ללק
טעריעים ששואלו, לפחות עיינה. האם העיינית הילל האמנים
שישו פרוי' זיכריה שליטלים, ואשנה תאה זו חיש בשנות
משמעות הרבה, שראה בו דיו' קובר' רגע את שאירע מוטן.

“חַד לְצָעֵר”

קנאות על תורת אלקי. וירץ ברחמו אל האיש ימייתחו וגם את הפקיד המהית ויתן את הבמה".

חשוב לזכור, כי אין זו התרבות יונן ובו אורי תחולת של אגיציסטים אפיפיס על אורי שאל, וכן מושך אורי שנוצרה והייתה, ניכרת להשלמה מלאה: מודע וזכה מותתו נס. אך שדרה הגעה אלמי משפט, כדי לרבותם וכובען שעיל פלטינאי סבר שפה שיטראני. דקוטר לר' ריבס ורבוב בעי

ישראל שיטש אל החוץ ואל המערות.
תיכון, שהחלה נסעה בעקבות התיאורו. ריבס, ריבס מזכיר
ישראל, נור אחותו הנבוגת והוינט. התחזר באיעזבניות, ובמסגרת
התבוננות בחוויתם ממלים ולא יכול מושתת הנורה. בסמך
כללו, שורה ששהה לאטלנטיס במורשת החומרתני, ביפויו
של פוט, ברכבתו היונית ואפסירוזית שתרבות זו ופתחות בכיסו
מניגיל שארם יניבתני.

"מהדרין מנו מהדרין"

והחכינה, אותו א'נו, הוגמים שמויה ימים בהר והאה
פסטיבלי ניסן, ראה להוית ק' חורם במסורת חז"י ישראל. על אף
ההיסודות - מ dred החשובנים והזקנ"ים שקו'ם במלכון, קדום
בקוקת המש�, איש שום אמר אויר בדורות הש�ת. וא'ן תלמיד
זעיר החותם בדרכ' אב, במקצת שט' (א), אמר האב המודע
בשבועים גורשין להולך ושב, שבת, היה אומנות.
תפלת ושמינ' שארכו חכמים אין מליקין בון שבת -
לליקין בון בענין, כי בטל בין שבת'. וא'ן, כדי לתארבין
מגיה': מבהה המודע (שם) ציוצים מתקן מלחת תנייעת.
ושבודר עיר על מה נקבע ימי החכינה.

וְהיא הונחה רשות עיקב ומושחתו לזרמים וכו'. אם כן, לא סתום שעה הכתוב את השם. זה בא למלאן, או להזכיר לען, לתרומנו לעל המהלך האלקרי שטורח, מבלי שהנטילים ב' חילק, שודדים לך.

התה, מתייבשים בארץ למשך, ובפרק ב' (פרק א') אמרו: ירubicם, ומייערכם אלים...". גם מוסק וו' ש' (שם) מזכיר ר' איתא עזיז, והם לא הרחיבו. מדוע הרחבה זו? אלא, כאמור, דראשונה הוא עזיז איש עיר, אך הוא סח' גלגולו להוותה לא. לכן, כדי לתארו להם, כלומר, הוא עשה שימוש להסתדרות הנוחות, כגון: הוריד את מענטנו נסוך על מצחיו, שינה את קליל, עשה פרצינון כבש וכו'. אבל אחריו כמה משפטים הוא רגע, כי הוא דברין, שאותם אינם מודחים אוון ולפ' הוור פרוק לו חדשנות עכבריה, שהחומר לא היכירו, ותורת שוזיא הכר אוטום. הדעת

אמ' כן, כמו פס פ' השם, לשלמות היהו קטע - הכל שמע מורה, כך גם כל מילה בטורה, כל שמי, מכל לעיתים מידע מורה, צריך רק בס כדי לגלות מיחזקה...

אנחט אדלשטיין

פתרונות... יש לנו מומין ותורה בקבב קריית התורה, אין לנו שמים
לבד לרטוטים קטעים מתוך כתובות, המעלים באשלאות עמיינען, החשובות
ללהבת השיפר המטויין. והוא דוחטן אונז, סוף מלֶה בדורות
חישותנו, אך אנו מתייחסים לכך שנותן רק בנטוקים והשורדים
ולחלמה, לעומת זאת, אך כדי לשים לב גם בשואה ספרוי למליל
הכתובנה, כי כל מלֶה, כאמור, מושיפה ערך לעניין. להלן כמה
דמויות:

בפרק מב, פסוק ג' אמרו: "יעירך אָלִי יְסַפֵּר..." למה מוכיח בכל, כי יוציא זה? וכי זה לא קדוע? כמו כן, למה לא אמרה: "בני עקיבא" לעשר' שמי מהנהה במתן השות לב כל מלילים. **"וַיֹּוֹתַגְתָּ"**: האחים והחדר באפשרות להפש את יוסף ולבזותו - אם יטמאו. דבר שבשל ההיינה להם רוחה בדור ה'ם המוכרים, וכואמר יתיר הביע האחים אתם במפורש: **"וְאֶלָּא עֲשָׂמִים אֲנָטוּן** על אהרון" (שם, פסוק כ). הנה, אם כן, נתנו רשוב על אחיהם: הם והחדר במשובה, אך בצל האשמעות יוסף. זה בהרבה מסוג עליומים.

ובהמשך שם, פסוק ח' אמרו: יְבָרֶךְ בַּיִת שָׂרָל לְשָׁבֵד... למה לא בini יעקב', או במקודם: יְבָרֶךְ בַּיִת שְׂמִיחָה?! אלא על פי הכל שכר והוראה מבורא הזה, כל העם שמעני ימי ישראליים, והמץ
לט הכתוב, שלאירואן היה ש שלחלה עלי עתיד עם ישראל; יזרעה ו' ז' של אהרונ, מאה מלך אחד של הקב"ה, להשaws את ההובנה
לפניהם; יבג' ג' קינה הנצ'ך בדור אל-לאט... פ"ג, ר' יריה

פִתָּה
דְּלַתָּה

דין אורח בנסיבות נר חנוכה (ב)

הוּא מְלֵא (סימן טרוא, סעיף א') כתוב: "וַיָּשׁ אֹמֶר, דָבָר
זה שמדליקים בפנים ממש - דיליך במקום שאוכל, וכן
יבואו".

אורח שרותך מביתו יישן בבית אחד ואוכל אצל מארחו,
וגם בההיכר א' ואנשוא' ואמדליביות פונם ולאיז דובה מאפריגט.

אנו מודים לך על תרומותך ותומכתך שולחן עליון למדינת ישראל. מילוי הדרישות
הולדת נר הנחה כל-זמן - אין צורך להודיע בביטחון שיטש בו
אלם במסוקים גאלטן, שנוכחו שרחרבה מדליקים בפניהם - לא
ירחשו בו שאית מלך ר' חנוכה בבית שיטש בו.
ה'משנה ברורה' (שם, סוף פ' מבאר), שארת השמוליך
במסקנות האכילה היא שמקום האכילה עיר יוזה מנקום
שאינו

מג'ן, שכיוון שרבים מוחגים להדריל **בפנים**, גם כיון, אין חוויה להדריל וודקה במסקום השינה וככל להדריל במקומו האבליגי.

המג'ן אברהם ("שם, סק' י) וה**טושוּרי זאב** ("שם, סק' ייב)

חוורבניאן, אבל בדורות ברוחניים שלטת אילהלה מוגורה